

Επιμέλεια Γιώργος Χατζηβασίλης

ΤΑ ΜΑΘΑΤΕ ΤΑ ΝΕΑ;

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΧΑΣΕ ΤΟΝ ΜΠΟΥΣΟΥΛΑ!

Στραβός είναι ο γιαλός, ή στραβά αρμενίζει η κυβέρνηση Αμποι;

Ακούω προσεκτικά και σέβομαι τα παράπονα των Λίμπεραλ φίλων μας ότι μεροληπτώ κατάφορα εναντίον του και αδικώ τον πρωθυπουργό, Τόνι Αμποι, όμως διαφωνώ για δύο λόγους: Επειδή κριτική ασκώ και εναντίον του Εργατικού ηγέτη, Μπιλ Σόριεν, που είναι εξίσου αντιπαθής στο εκλογικό σώμα και επειδή με τις απόψεις μου συμφωνούν στενοί φίλοι του κ. Αμποι στα ΜΜΕ, όπως ο πολύς Αλαν Τζούντ και άλλοι.

Για την αποτυχία της κυβέρνησης Αμποι δεν φταίνε οι αγγελιοφόροι, αλλά η εσωστρέφεια και η εμμονή του πρωθυπουργού να επιβάλει τις απόψεις του και όταν διαφωνούν υπουργοί του. Από πού ν' αρχίσω και πού να τελειώσω για τα πρόσφατα προβλήματα του κ. Αμποι και είναι δικής του κατασκευής;

Το σκάνδαλο για τον εθισμό της πρώην προέδρου της Βουλής, Μπρόνγουιν Μπίσοπ, σε κλιδάτα ταξίδια, που προκάλεσε οργή και ο κ. Αμποι επί δύο βδομάδες προσπαθούσε ν' αποφύγει την «παραίτησή» της; Την άρνησή του να επιτρέψει ψήφο συνειδησίας στους Λίμπεραλ βουλευτές για τους γάμους ομοφυλοφίλων που εξακολουθεί να διχάζει την κυβέρνηση και την Κ.Ο. του; Την επιμονή του να προστατέψει τον δικαστή Dyson Heydon, που είναι πρόεδρος της ανεξάρτητης εκ των πραγμάτων επιτροπής για τη λειτουργία του συνδικαλισμού, όταν αποκαλύφθηκε ότι έχει δεσμούς με το Λίμπεραλ Πάρτι και αμφισβητείται η αμεροληψία του σαν πρόεδρος της Επιτροπής; Η αμφισβήτηση από μερίδα Λίμπεραλ υπουργών και βουλευτών της πρότασής του για δημοψήφισμα που θ' αποφασίσει στο απώτερο μέλλον τους γάμους ομοφυλοφίλων; Υπενθυμίζω ότι σε 167 δημοσκοπήσεις που έγιναν στη διάρκεια της θητείας της κυβέρνησης Αμποι, ούτε μια φορά δεν ήταν μπροστά από τους Εργατικούς, ενώ ο κ. Αμποι εξακολουθεί να είναι αντιπαθής στους ψηφοφόρους. Πρόσφατη δημοσκόπηση της Sydney Morning Herald αποκάλυψε ότι μόνο

το 14% των πολιτών θέλει πρωθυπουργό τον κ. Αμποι, 56% προτιμά τον Μάλκολμ Τέρνμπουλ, 7% την Τζούλι Μπίσοπ, 4% τον Σκοτ Μόρισον και... 1% τον Τζο Χόκεϊ.

Αν γίνονταν εκλογές τώρα, οι Λίμπεραλ θα έχαναν περισσότερες από 30 έδρες με 46% των ψήφων, έναντι 54% των Εργατικών. Πιθανότατα, η τύχη του κ. Αμποι στην πολιτική θα κριθεί στις 19 Σεπτεμβρίου σε εκλογές για την έδρα Κάννινγκ που χρεώνει μετά το θάνατο του δημοφιλούς Λίμπεραλ βουλευτή, Ντον Ράνταλ, ο οποίος απολάμβανε σημαντική πλειοψηφία 12%. Όμως, η πλειοψηφία αυτή σχεδόν εξαφανίστηκε και περιορίστηκε στο 2%, που είναι στα πλαίσια στατιστικού λάθους. Αν οι Λίμπεραλ χάσουν αυτή τη «σίγουρη» έδρα, δεκάδες Λίμπεραλ βουλευτές θ' αρχίσουν ν' ανησυχούν για το δικό τους πολιτικό μέλλον στις επόμενες εθνικές εκλογές.

Πολλοί είναι αυτοί που πιστεύουν ότι η αποτυχία του κ. Αμποι στην πρωθυπουργία οφείλεται στο συντηρητισμό του και κάνουν λάθος, γιατί συντηρητικές είναι οι κυβερνήσεις στη Νέα Ζηλανδία και Μεγάλη Βρετανία που, όμως, είναι τελείως διαφορετικές από την κυβέρνηση Αμποι σε θέματα ζωτικής σημασίας όπως είναι η μόλυνση του Περιβάλλοντος, η ισότητα των φύλων και τα ανθρώπινα δικαιώματα των ομοφυλοφίλων.

Παράδειγμα, στην κυβέρνηση Αμποι υπάρχουν μόνο δύο γυναίκες υπουργοί (ήταν μόνο μία για μεγάλο διάστημα), ενώ οι γυναίκες αντιπροσωπεύουν το 50% του πληθυσμού. Η κυβέρνηση Αμποι έχει υιοθετήσει τις αμφιβολίες του πρωθυπουργού για την μόλυνση του περιβάλλοντος από τον Άνθρωπο και την αφοσίωσή του στην παραγωγή ηλεκτρισμού με άνθρακα, ενώ η Αυστραλία θα μπορούσε να πρωταγωνιστήσει σε εναλλακτικούς τρόπους.

Εχω γράψει επανειλημμένα ότι η επιτυχία οποιουδήποτε ηγέτη εξαρτάται από την ποιότητα των συμβούλων του, γιατί δεν υπάρχει άνθρωπος παντο-

γνώστης. Δυστυχώς, ο κ. Αμποι στερείται καλών συμβούλων ή είναι ξεροκέφαλος και δεν παίρνει από συμβουλές. Το πιθανότερο είναι ότι επιλέγει συμβούλους που συμφωνούν με τις ιδέες του και αυτό θα είναι η καταστροφή του, όπως έχει προβλέψει ο συντηρητικός πρωθυπουργός της Νέας Ζηλανδίας, John Key, όταν επισκέφτηκε την Αυστραλία με έξι υπουργούς του τον Φεβρουάριο 2014.

Μετά τη συνάντησή τους με τον κ. Αμποι, το συμπέρασμα των Νεοζηλανδών πολιτικών ήταν πως η κυβέρνηση Αμποι «θα τελειώσει με δάκρυα», επειδή δεν είχε «πολιτική αρχιτεκτονική» για τη διαχείριση της εξουσίας. Να σημειώσω ότι η κυβέρνηση της Νέας Ζηλανδίας επανεξελέγη τρίτη φορά με συντηρητικές πολιτικές, επειδή ακριβώς λειτουργεί με πολιτική αρχιτεκτονική, ενώ ο κ. Αμποι κυβερνά με προκαταλήψεις για την κοινωνική πολιτική, για την οικονομία, την φορολογία, το περιβάλλον, τις εργασιακές σχέσεις κλπ.

Ο κ. Αμποι καυχάται για τις «επιτυχίες» του να σταματήσει τα σκάφη με τους πρόσφυγες και την κατάργηση του φόρου στο διοξειδίο του άνθρακα, που οι ψηφοφόροι δεν φαίνεται να συμμερίζονται, αλλά δεν έκανε καμμία μεταρρύθμιση στο φορολογικό και έστειλε στις ελληνικές καλένδες το δημοψήφισμα για την αναγνώριση των Αβοριγίνων από το Σύνταγμα που υποστηρίζουν όλα τα κόμματα, ενώ ανταγωνίζεται την κοινωνία με μείωση στις κρατικές υπηρεσίες και περικοπές υψους \$80 δις στην Παιδεία και Υγεία.

Το αν ο κ. Αμποι θα είναι πρωθυπουργός της μιας θητείας, ασφαλώς δεν θα εξαρτηθεί από την κριτική μου, αλλά από τις δικές του αποφάσεις στους επόμενους μήνες πριν τις εθνικές εκλογές. Ο χρόνος είναι λίγος, αλλά αρκετός για ν' αλλάξει ρότα το κυβερνητικό σκάφος και να διεκδικήσει τη νίκη, εγκαταλείποντας τις πρωθυπουργικές προκαταλήψεις και υιοθετώντας τις μετριοπαθείς πολιτικές που έχει ανάγκη η χώρα.

Αριστερή παρένθεση:

Σέβομαι τον ιδεαλισμό της Αριστερής Πλατφόρμας, που εκφράζει ο Παναγιώτης Λαφαζάνης και είναι παρόμοια με τού ΚΚΕ, δηλαδή «έξω από την Ευρώπη, όσο σκληρές και αν είναι οι συνέπειες, έστω αν δεν κερδίσουμε ποτέ την εξουσία.» Όμως είναι λανθασμένη άποψη, γιατί μόνο όταν κυβερνάς μπορείς να βοηθήσεις αυτούς για τους οποίους δήθεν αγωνίζεσαι. Σαν υπουργός στην κυβέρνηση Τσίπρα, ο Λαφαζάνης, ο Στρατούλης και η Βαλαβάνη θα μπορούσαν να βοηθήσουν περισσότερο τους εργαίτες, τους άνεργους και τούς συνταξιούχους, έστω με το κατάπτυστο Μνημόνιο, από ό,τι θα μπορούσαν να κάνουν στην αντιπολίτευση ή εκτός

Βουλής, που είναι πολύ πιθανό αν αποχωρήσουν από το ΣΥΡΙΖΑ. Προφανώς, ο Αλέξης Τσίπρας και οι συνεργάτες του πιστεύουν πως -αντίθετα με τους πολιτικάντηδες τού δικομματισμού-, έστω με το Μνημόνιο θα βρουν τρόπους ν' ανακουφίσουν την ακραία φτώχεια και ν' αρχίσουν την οικονομική ανάπτυξη.

Σύμφωνα με σχόλιο αθηναϊκής εφημερίδας, η «πρώτη φορά Αριστερά» περνά από σαράντα κύματα, όχι επειδή δεν κατάφερε στον πρώτο κιάλα γύρο, δηλαδή μέσα σε ένα εξάμηνο διαπραγματεύσεων και πολιτικών πρωτοβουλιών, να ανατρέψει τους ευρωπαϊκούς και διεθνείς συσχετισμούς, να ματαιώσει μεμιάς τις επιδιώξεις των «οικονο-

μικών δολοφόνων» και να επιτύχει διαγραφή μεγάλου μέρους του μη διαχειρίσιμου χρέους για να φτάσει σε μια δίκαιη συμφωνία κοινωνικής δικαιοσύνης.

Η ελπίδα πεθαίνει κυρίως από τον εσωτερικό πόλεμο των συνιστωσών και των ηγετικών στελεχών του, τα οποία μπροστά στα δύσκολα άρχισαν να αλληλοκατηγορούνται και να αλληλοϋπονομεύονται. Ο κίνδυνος να παραδοθεί η κυβέρνηση στο παλιό, αποτυχημένο και ξεφτισμένο πολιτικό καθεστώς -το οποίο επικαίρει και παραδοκεί- είναι μεγάλος. Όπως μεγάλες θα είναι η απογοήτευση και η συντριβή των απλών ανθρώπων της Αριστεράς και του κόσμου της εργασίας στην Ελλάδα και την υπόλοιπη Ευρώπη.

Καλό!

- Πάλι καλά που είχα υιοθετήσει δυο παιδιά στην Αφρική και μου στέλνουν κάνα φράγκο...

Ακόμη ένα:

- Ο σκύλος σας είναι επιθετικός;
- Όχι, κυρία μου, δεξί μπακ...